

[Inger Stilling Pedersen]

derhen. Der er mange aspekter i det. Men vi er villige til at få en drøftelse om det i udvalget.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gerne sige, at jeg er forholdsvis positivt indstillet over for dette beslutningsforslag, dog ikke over for alle de foreslåede punkter, men jeg er enig i problemstillingen.

Som lovgivningen i dag er udformet, tilgodeser den ikke i et tilstrækkeligt omfang, hvad der er bedst for barnet i forbindelse med skilsmisse eller andre familiebrud. Alt for ofte oplever vi i dag, at børn bliver kastebold mellem forældrene, efter at de er gået fra hinanden. Børn har ret til at have to forældre, og selv om far og mor ikke kan hitte ud af at tale sammen, bør det ikke betyde, at barnet mister retten til at have kontakt med begge forældre.

Efter min opfattelse bør man som udgangspunkt have en fælles forældremyndighed eller rettere et fælles forældreansvar. Uanset at et forældrepar ikke lever sammen, har begge parter fortsat nogle rettigheder og forpligtelser som far og mor, og når den ene part bevidst saboterer den andens mulighed for at have samvær med barnet, bør det få nogle konsekvenser; den ene part skal ikke uden grund kunne hindre den anden i at opfylde sine forældreforpligtelser.

Jeg synes således, at det er aldeles relevant at få diskuteret dette emne igennem, og jeg ser frem til, at vi får nogle regler, der i højere grad ligestiller forældrene ved familiebrud.

Frank Jensen (S):

Det er, som flere ordførere har påpeget, en genfremsættelse af et tilsvarende forslag fra sidste folketingssamling, som blev debatteret i folketingssalen i maj måned, men ifølge de regler, der er gældende her i huset, falder alle de forslag bort, der ikke når til tredje behandling i folketingssalen. Derfor har Socialdemokratiet valgt at genfremsætte forslaget med samme ordlyd, som det havde ved førstebehandling i maj måned, fordi den debat, som også har været her i dag, viser, at det er nødvendigt med nuancerede synspunkter på disse sager. Som fru Inge Dahl-Sørensen sagde ved sidste første behandling i salen, er det ikke spørgsmål, man kan finde svar på i partiernes principprogrammer. Det er noget, man bliver nødt til at have et nuanceret syn på i forhold til

den samfundsudvikling, som kører forbi os ude i det virkelige liv.

Jeg vil sige, at formålet for Socialdemokratiet er det samme, som det var ved den seneste revision af myndighedsloven, nemlig at vi må have lovregler, som sikrer barnets interesser, så myndighederne er børnenes advokat i de meget besværlige sager, som familier kommer ud for i forbindelse med en skilsmisse.

Det er baggrunden for forslaget, og af den praksis, der har udviklet sig på myndighedslovens område, kan vi se, at det volder vanskeligheder at leve op til det formål, som allerede den nuværende lov har, nemlig at sikre, hvad der er bedst for barnet. I forbindelse med udarbejdelsen af den nuværende lov har Folketinget sagt, at det bedste for barnet efter et brud er at sikre en fortsat kontakt med begge forældre. Der kan så være situationer, hvor det vil være i barnets interesse udelukkende at have kontakt med den ene af forældrene, og så har vi domstolene til at sikre, at vedkommende bliver forældremyndighedsindehaveren, men det fremgår af forarbejderne til den nuværende myndighedslov, at udgangspunktet har været at sikre barnet fortsat kontakt med begge forældre på samme måde, som det er udgangspunktet for FN's børnekonvention, som Danmark har ratificeret for få år siden, at myndighederne i hvert land, der har ratificeret konventionen, skal sikre barnet fortsat kontakt med begge forældre.

Jeg vil godt sætte spørgsmålstegn ved, om Danmark i dag lever op til FN's børnekonvention. Det har også været behandlet i Folketingets Retsudvalg i de spørgsmål, vi efter førstebehandlingen stillede til justitsministeren. Efter besvarelserne vil jeg stadig væk sætte spørgsmålstegn ved, om vi lever op til FN's børnekonvention, fordi vi har en 1-års-regel i den nuværende myndighedslov – som ganske vist bliver praktiseret på forskellig måde i statsamterne – der, såfremt forældrene flytter fra hinanden, inden barnet bliver 1 år, forhindrer barnet i at se den ene af forældrene – oftest faderen.

Jeg mener, at selv om det ikke er i direkte modstrid med FN's børnekonvention, er det i hvert fald på kanten af den. Jeg ved, at statsamterne også tager en lang række andre hensyn i forbindelse med vurderingen af, om der skal gives en samværsresolution, f.eks. om det